ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Борба

1967 5 ОКТОМВРИ ЧЕТВЪРТЪК

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 120

(2311)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

КОНСУЛЪТ НА ГДР ВЪВ ВАРНА СРЕД КОЛЕКТИВА НА ДИП „В. МАВРИКОВ“

Вчера гост на колектива на ДИП „В. Мавриков“ бе консулът на ГДР във Варна Хайну Нойге Бауер. Само преди два месеца, при първото му посещение на Велико Търново, бе сложено началото на това по знанство. С тази втора среща то ще стане още по-трайно.

Топло и сърдечно, с букети цветя, го посрещнаха работниците и работниците от предприятието. Гостът бе приветствуван от др. Минчо Стефанов, председател на Окръжния съвет на профсъюзите и член на бюрото на Окръжния комитет на БКП.

— Само след няколко дни — подчерта той — германският народ ще честнува националния си празник — 7 октомври. Трудещите се от Великотърновски окръг поздравяват германските работници и селяни с успехите в строителството на социализма.

Консулът на ГДР благодари за сърдечния прием, оказан му от колектива на ДИП „В. Мавриков“, и предаде горещи те поздрави на германските работници до българските.

В словото си той изтъкна големите успехи на България и Германската демократична република в строителството на социализма. Особено важен за нашите страни, подчерта той, е договорът, сключен от ръководителите на българското и германското правителство.

Сега, когато западногерманският милитаризъм и реваншизъм се добира до ядреното оръжие и отново се превръща в заплаха за мира и сигурността на европейските народи, дружбата на Германската република със социалистическите страни, със Съветския съюз дава сигурност на германския народ. В тези страни той винаги ще намери опора и подкрепа.

Последните думи на госта за мира, за дружбата между нашите народи намериха горещ прием сред работниците и бяха бурно аплодирани.

Срещата завърши с кратка литературно-музикална програма, изпълнена от ансамбъла при предприятието.

ВЕЛИКО ТЪРНОВО ПРЕД ЕДНО ВНУШИТЕЛНО МУЗИКАЛНО СЪБИТИЕ

На старата българска столица й прилича един по-богат музикален живот. Сили и възможности за това има. То се и налага и с оглед културния облик на града. Жаждата за музика тук е голяма. Достатъчно е само да си припомним посещенията на концертите в летния театър, за да се уверим, че наистина градът чувствува глад за музика.

И хубаво е, че в градския отдел „Изкуство и култура“ се роди идеята за едно внушително музикално събитие за града — провеждане на Дни на хоровата песен. Те ще започнат от 21 този месец и ще завършат на 29.

През Дните на хоровата песен гражданите на Велико Търново ще се срещнат с такива изтъкнати хорови състави, като хор „Георги Кирков“ при Централния съвет на професионалните съюзи — София, хор „Маяковски“ при Общонародния комитет за българо-съветска дружба, хор „Христина Морфова“ при читалище „Владимир Заимов“ — София, хор „Родина“ от Русе, мъжкия хор на запасните офицери от Габрово, представителния пионерски хор от Толбухин и смесения хор при читалище „Надежда“ — Велико Търново. На концертите ще присъствуват и изтъкнати наши композитори, чиито творби ще бъдат изпълнени. Предвиждат се и редица срещи с ръководители на музикални състави от окръга, с партийни и държавни ръководители за обмяна на опит и запознаване отблизо с работата на гостуващите хорови състави. Това безспорно ще даде своето благотворно въздействие. Освен популяризирането на родната хорова песен, освен създаването на близка връзка, ще се извлекат поуки и ще се направи решителна крачка напред в музикалния живот на града.

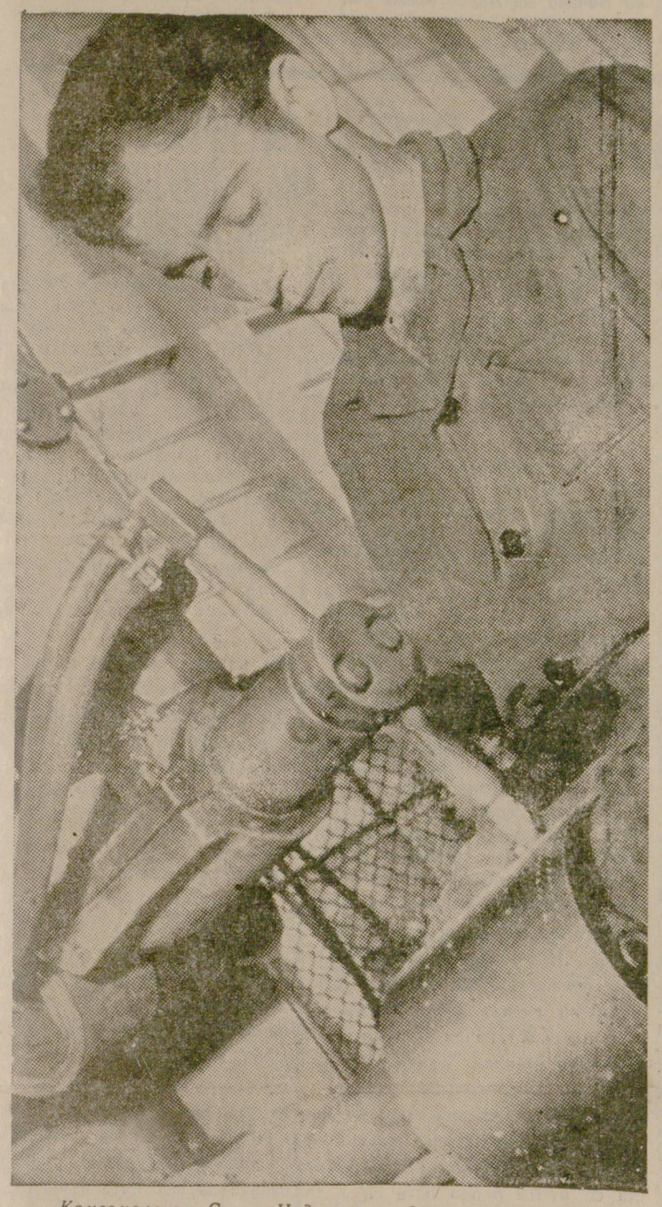

Комсомолецът Стоян Недялков е един от 14-те заварчици на точкови заварки в Завода за горивна техника — Горна Оряховица. Той и другарите му за един ден осигуряват производството на 260 печки 7500 ккал/час и 35 комбинирани готварски печки

На снимката: Ст. Недялков заварява горивните гърнета на комбинирана печка.

Сн.: Н. КАЧАКОВ

СЕНТБАТА — ДЕЛО НА КОМСОМОЛЦИТЕ

Решителни са тези дни за прибиране на пролетниците, за подготовката на площите за засяване на есенните култури и за самата сеитба. Младежката бригада за комплексна механизация в Морава, с ръководител Венко Цвятков, разпредели силите си за изпълнението на тези задачи. Освен машините, с които разполага бригадата, в работата са включени и машините на бригадата за растителна защита и сега механизаторите използуват не 23, а 32 машини.

Тодор Чешалов, Иван Георгиев, Димитър Кръстев и Иван Димитров започнаха работа с цвеклокомбайните отрано и вече 1100 дка са освободени от тази култура. Прибрана е и царевицата от 1200 дка. Тези дни ще започне прибирането на пролетниците, отглеждани при поливни условия. Очаква се добивите да бъдат по-високи от досега получаваните — 400 кг от царевицата и 3000 кг от цвеклото.

На производствено събрание комсомолците дадоха обещание в чест на XI конгрес на Комсомола да извършат сами есенната сеитба. От три дни Недко Ангелов и Веселин Гатев сеят. Само за два дни те засяха 1100 дка пшеница и 400 дка ръж. Веднага след засяването площите се валират.

Около 6100 дка са подготвени вече за сеитба — добре изорани и бранувани.

Задачата да се получи повече хлебно зърно е разбрана от всеки механизатор и кооператор от бригадата за комплексна механизация. Обещанието да приключат прибирането на пролетниците до 20 октомври и да засеят до 22 потвърждава това.

Ал. ЦАЧЕВ

В Поликраище се строи птицекомбинат

Отглеждането на пуйки в ТКЗС — Поликраище започна през 1961 година. Тази година стопанството отглежда 230 000 пуйки, от които предвижда да предаде на народното стопанство 1100 т пуешко месо. Добрата икономическа изгода, придобитият богат опит в отглеждането на пуйки, дават основание за по-нататъшното развитие — производство на пуешко месо на промишлени основи, като се използуват напълно достиженията на науката и техниката и приложи нова, по-съвършена технология.

В местността Боруш вече започна строежът на голям комбинат за отглеждане на пуйки-бройлери. По тоя случай тук се състоя тържество. За значението на комбината и до сегашните резултати в отглеждането на пуйки говориха председателят на стопанството Христо Топалов и досегашният главен зоотехник Петър Петров. След кратко приветствено слово членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов направи първата копка на строежа на комбината. Гости на това тържество бяха и секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев, представителят на Окръжното ръководство на БЗНС Марин Митрев, заместник-председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пеньо Ненов, първият заместник-председател на Окръжния кооперативен съюз Величко Янакиев и други.

Комбинатът в Поликраище, разположен на площ около 450 дка, ще представлява ново модерно селскостопанско предприятие, в което производствените процеси ще бъдат напълно механизирани и автоматизирани. Той ще се оборудва с техника, изработена в наши, родни заводи — ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш, „Георги Димитров“ — Русе и други. Строителството ще се извърши на три етапа — 1967, 1968 и 1969 година. В комбината ще се отглеждат годишно 500 000 пуйки, от които ще се произвеждат 2 500 000 кг месо. Общата годишна продукция ще възлиза на 3 500 000 лева. Тук ще работят десетки кооператори, много специалисти. Производителността на труда при новия промишлен начин на отглеждане пуйките ще нарасне над четири пъти. В строежа на комбината ще се вложат над 4 500 000 лв., които за три и половина години ще се възвърнат на стопанството от получените доходи.

ПРОИЗВОДСТВЕНИЯТ КОМИТЕТ

Основна форма за пряко участие на трудовите колективи в ръководството на предприятията са производствените комитети, които се родиха заедно с новата система на стопанско ръководство. Те са самостоятелни изборни органи на обществото самоуправление в предприятията и като представители на целия производствен колектив са призвани, изразявайки личните интереси на трудещите се и на предприятието, в максимална степен да ги съчетаят с тези на социалистическото общество.

Производствените комитети се обособиха като много подходяща форма за по-широко участие на трудещите се в ръководството на предприятията, при което в най-голяма степен могат да се съчетаят единоначалието с колективния метод на ръководство. При правилно и дейно работещ производствен комитет се създават обективни условия за по-пълно и цялостно изпълнение на стопанските задачи, тъй като те стават дело на един по-широк колектив, какъвто е производственият комитет, а чрез него и на всички трудещи се. На производствените комитети са дадени права да обсъждат и вземат решения по редица основни въпроси на стопанската дейност на предприятието — показателите и основните насоки на годишните планове; внедряването на рационални методи на организация на производството и труда; ускоряването на техническия прогрес; усъвършенстуване на технологията на производството и повишаване качеството на продукцията; по-доброто използуване на производствените мощности, работната сила, материалите, горивата, енергията и други; резултатите от работата на предприятието и разпределението на доходите и други. Производствените комитети се произнасят и вземат отношение по всички въпроси, от правилното решаване на които в една или друга степен зависи повишаването ефективността на производството и създаването на по-голям доход за колектива и обществото.

Някои от производствените комитети, като тези в Държавни захарни заводи, Промкомбината в Горна Оряховица, ДИП „В. Мавриков“, ДИП „Победа“ — Велико Търново и други, сравнително успешно се справят с възложените им задачи и все повече се утвърждават като органи на трудовите колективи за съдействие и управление на производствено-стопанската дейност. В тези и някои други предприятия, като ДСП „Булгарплод — Република“ — Свищов, ДИП „Рекорд“ — Горна Оряховица, производствените комитети започнаха все по-настойчиво да намират своето място. Освен с обсъждането и утвърждаването на наредбите и правилниците и разпределението на доходите, те обсъждат и предлагат мероприятия, изпълнението на които води до повишаване на крайните резултати от стопанската дейност.

Факт е, че там, където за председатели на производствените комитети са избрани дейни хора, където партийните и профсъюзните органи ги подпомагат, където административните ръководители разбират и правилно оценяват необходимостта от тях в работата на предприятията, производствените комитети се справят успешно с възложените им задачи.

В окръга обаче има и немалък брой предприятия, производствените комитети на които проявяват слаба активност и още не са заели мястото, което им се отрежда с новата система и временния правилник. Допусканите слабости могат да се сведат до това, че една част от производствените комитети не се занимават с основните и най-важните въпроси от дейността на предприятието, други не проявяват задълбоченост при обсъждане на въпросите в заседанията, главно поради слабата им подготовка. В някои случаи се наблюдава и подценяване от страна на административните органи. Недостатъчно се обменя положителният опит в дейността им и т. н.

Тези слабости в една или друга степен се наблюдават в работата на производствените комитети на ДСП „Булгарплод“ — Горна Оряховица, ДСП „Винпром“ — Свищов, ДИП „В. Коларов“ — Велико Търново и други. Незадоволителна е работата и на производствените комитети в болшинството от машиностроителните предприятия.

Отстраняването на съществуващите слабости в работата на производствените комитети ще доведе до по-нататъшното им утвърждаване като основна форма за участие на колектива в ръководството и управлението на предприятията. За тази цел в бъдеще те трябва да се занимават главно с основните въпроси от дейността на предприятията, като не допускат вмешателство в текущата оперативна и разпоредителна дейност на директора и другите ръководни кадри.

В тази насока е и решението на Секретариата на ЦК на БКП от юли т. г. за работата на производствените комитети. С цел по-нататъшното укрепване на производствените комитети като органи на трудовите колективи, за активното им участие в ръководството на стопанските предприятия решението задължава партийните комитети и организации да осъществяват близко политическо ръководство и да оказват непосредствена помощ в работата им. В него се препоръчва на профсъюзните органи да подобрят съвместната си работа с производствените комитети, а на държавните органи — да се опират в своята ежедневна работа повече на тях и при решаването на важни въпроси на предприятията да искат предварително мнението на техните производствени комитети. Решението на Секретариата на ЦК на БКП трябва да стане ръководство за действие на производствените комитети, на всички органи, които имат отношение към тяхната работа.

До края на тази година в промишлените предприятия има да се решават много и важни текущи и проблемни задачи. Трябва да се внесе сериозно подобрение в използуването на машините и на работното време на работниците и специалистите, с оглед постигане на висока производителност на труда, за да се ускори внедряването на мероприятията по научната организация на производството, труда и управлението, да се обезпечи изпълнението на производствено-финансовите планове на предприятията, плана за усвояване на нови изделия и плана за износа; да се изгради навреме оптимален производствено-финансов и технически план за 1968 година и още отсега се създават постепенно условия и организация за неговото ритмично изпълнение и други.

Към решаването на тези и на редица други основни въпроси сега трябва да насочат вниманието си производствените комитети, а стопанските и профсъюзните органи да създадат подходяща обстановка за обстойното им обсъждане и правилно решаване, което ще допринесе за по-нататъшното издигане на ролята им като органи на трудовите колективи.

ТОВА ЩЕ БЪДЕ ПЪРВИЯТ ЗАВОД

— Давай. . . давай. . . още малко. . . стоп!

Натоварената татра спря. Предните ѝ колела хлътнаха в пясъка. Моторът все още хъркаше. Работниците трябваха към нея и неусетно ритъмът ги погълна. Стоварваха камъни. Бледосивите им тулови ща лежаха на пясъка. Надлъж кръстосваха кабели. Багеркрановете заръмжаха и новите конструкции тръгнаха нагоре към бетонните ферми на покрива.

Сменяха се електрожени-сти. По вчерашната линия се изкачваше работник в синя рубашка. Някой му викаше нещо. Не дочувах приказките му, но се досещах за разговора. Сега издърпаха кабелите. Панелът легна в гнездата си. Заваряваха крайщата. Отново пристигна татра. Младежът с къси панталони тръгна нататък. Беше инж. Рангелов. Един от най-младите инженери на строежа. Тръгнах с него. Цигарата димеше в ръцете му и багеркранът заглушаваше думите ни. Насочихме се към бараката. Тя сякаш беше клекнала в пясъка. Зелена досче на барака.

— Запознайте се. . . съпругата. . . — обясни ми Рангелов. — технически ръководител на главния корпус. Има опит. . .

Нещо за миг отвлече вниманието ми и аз не разбрах точно къде е работила. Дали беше „Марица-изток“ или АТЗ — Стара Загора. Все едно, няма маше значение. И тя беше инженер и имаше нещо много трогателно в това, че Рангелов ѝ даваше предимство. Всъщност между тях имаше съгласие, мълчаливо съгласие за дребни на пръв поглед неща.

Рангелов се изправи пред плана.

— Та Ремонтно-механичният завод всъщност за нас се превръща в 9 строителни под обекта. Ето тук са четирите цеха: механо-монтажният, цехът за метални конструкции, електромонтажният и антикорозийният. — Пръстът му се движеше по плана, по малките квадрати на хелиографното копие. — Впрочем има още два цеха — леярен и ремонтно-строителен. Останалите три са по-скоро подготвителни цехове и складове. Преди малко тук беше инж. Никола Петров, началник на бъдещия завод. . . От декември ще формират цеха. Грубият монтаж на всички цехове ще довършим през същия месец. Ще остане монтирането на машините. И те вече са тук. Дано времето се задържи хубаво.

Влязоха трима младежи.

— Трябват ни панели. . . и този багеркран защо все още го държите? Да ни краси обекта ли?

— От 2 август не работи. Работил е само петнадесетина дни — обясни Маргарита, съпругата на Рангелов. — От основен ремонт излиза и никак ва работа не върши. Иначе от давна да сме минали графика.

Маргарита отново се задълбочи в плановете. Инженер Рангелов излезе с момчетата. Идваше нова партида панели. Пристигнаха може би бетонни колони и покривни ферми. И в този ритмичен вървеж хората забравят себе си. Остава само работата и постоянната мисъл, че трябва да се прави нещо и това нещо беше за водът, който се оформяше под колоните. Растат халета. Първото е вече покрито, второто напредва, а наблизо стърчат нови колони. През прозореца трепка пламъкът на оксижена. Отсреща разтоварват бетон. Рангелов се беше върнал. В бараката висеха дрехи. Няколко угарки се търколяха по пода и в ъглите стояха навитите рула на чертежите.

— По петнадесет часа сме на обекта. Не можем да мислим за друго. Случва се вечер само да хвърлиш дрехите и да заспиш като труп. Иначе е хубаво. В Свищов не бях идвал. Дадоха ни апартамент. Само за дъщеричката ни е малко мъчно. . .

Маргарита дигна глава. Очите ѝ имаха стъкления блясък на безсънието. Бяха замислени. Все пак тя беше майка.

Рангелов запали нова цигара.

— До средата на декември трябва да бъдем готови. Всичко върви в график. Ще свършим. Това ще бъде първият завод на Химическия комбинат. Тук ще се правят и машини за неговите заводи.

Върху опърленото му лице се вдълба бръчка. Малка изсечена бръчка между веждите. Строежът го беше направил мъж и слагаше суровия отпечатък върху челото. Строежът беше рожба, особена рожба, от която на душата става същ-тъй топло.

Валентин АНТОНОВ

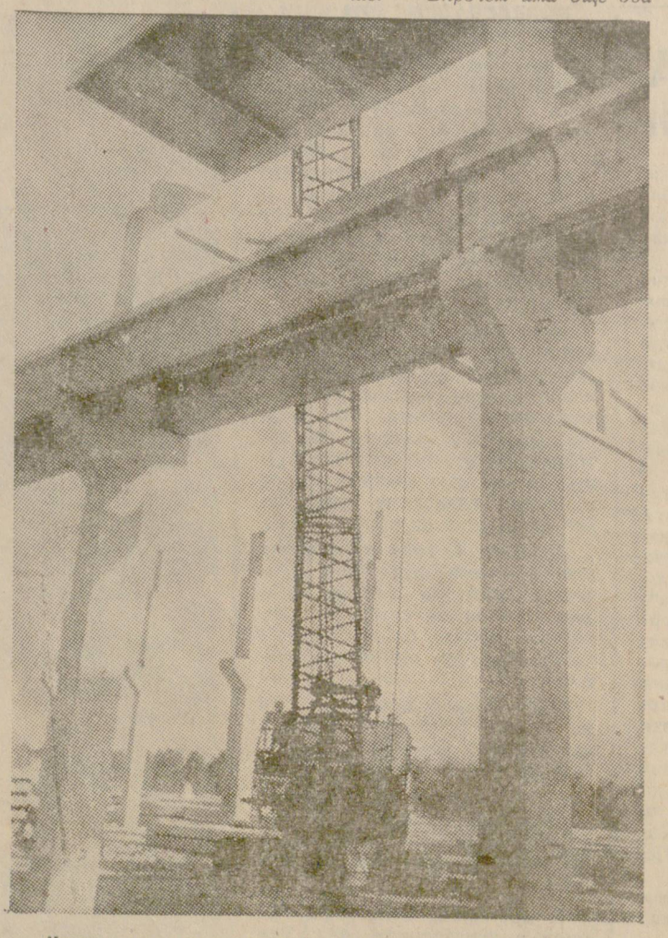

Мощен кран, управляван от Симеон Атанасов — ДСО „Строителни материали“ — Плевен всеки ден успешно реди една след друга покривните панели на главния корпус на Ремонтно-механичния завод при новостроящия се Химкомбинат в Свищов.

КЪМ ФРОНТА С МАЯКОВСКИ

Из книгата „Пратеник на Ленин" от Сотир Черкезов

Аз бях включен в една група, която трябваше да отнесе пропагандна литература в град Измаил заедно с позиви, отпечатани на български език. Трябваше да излетя със самолет от летището в Измаил и да разпръсна позивите над българските позиции.

След съвещанието разговарях с някои другари за положението на фронтовете, когато някой бутна силно вратата. Тя се отвори като блъсната от силен вятър. В стаята влезе с широка крачка плещест мъж, с небрежно вдигната яка на шинела. Той пооправи смачканата си барета на главата и се запъти към мене. Този младеж-доброволец беше Владимир Маяковски.

Аз не го познавах лично, но често пъти го бях срещал из коридорите на Смолни. Бях дочул, че се занимава с литература и журналистика, но нищо повече от това не знаех за него. Изглежда моят разказ за последното ми посещение на фронта му е направил силно впечатление, защото след като го завърших, той дойде при мене и ми се представи:

— Маяковски, доброволец червеногвардеец!

Оказа се, че и той ме познавал по физиономия и се радвал, че сега му се е удал случай да се запознае с мене.

Хвана ме под ръка и ме поведе настрана от другарите.

— Разбрах, че заминавате на фронта, другарю Черкезов. Мога ли да зная кога точно тръгвате? — с ласкав тон ме запита той.

— Вероятно довечера или утре заран.

— А бихте ли ме взели и мене във вашата група? — продума Маяковски с пламнали от страстно желание очи. — Аз не съм ходил още към фронтовете и искам да дойда.

— Това не зависи от мене — му отговорих. — Трябва да вземете нужното разрешение от щаба.

— Зная. Ще направя всичко възможно, за да ме включат във вашата група, но исках да зная и вашето мнение.

Същата вечер към влака, който тръгваше от Николаевската гара за Казатин, бе прикачен специален вагон за нашата група. В него бяха наредени един върху друг сандъци с отпечатани на български език позиви и революционни материали и декрети на руски език. За мене и другарите ми бе предоставено второкласно купе.

В състава на моята група влизаха грузинецът Григоре Швили, с когото аз се запознах чрез Серго Орджоникидзе, и един българин, младеж, на име Антон Мирчев, родом от Дебърско, Македония, когото бях въвел лично в революционното движение по време на отбраната на Петербург от корниловци. Той имаше лично познанство с комисаря по печата Володарски. Към състава на нашата група бяха придадени и другарите Лео Шварц и Владимир Маяковски.

Шварц беше пъргав младеж, по народност евреин, с грижливо пригладени коси и слаба нишка фигура. На гарата той пристигна с два обемисти куфара, няколко чанти и чувалче. Беше се приготвил сякаш за панаир, а не за изпълнение на бойна задача.

Маяковски пристигна с едно малко куфарче — личен багаж — и един рисувателен блок под мишница. От джобовете му стърчаха разноцветни моливи и четки за рисуване, а през рамото си бе прекарал дървена палитра и фотографически апарат.

— Володя, какво си се натоварил така? — закачих го шеговито аз. — Да не смяташ нашето пътуване за далечна изследователска експедиция.

— Не ми се присмивай! — поклати той усмихнато глава. — Всеки занаят си иска своето. Само аз, Антон Мирчев и Швили не носехме абсолютно никакъв багаж.

При всеки по-голям престой на влака, който ни отнасяше към набелязаната цел, Маяковски слизаше от вагона, заставаше на някой безлюден кът, разтваряше рисувателния блок и започваше да скицира, каквото се изпречеше пред очите му.

Тръгнеше ли влакът, Володя разтваряше бележника и започваше да пише нещо.

Пътувахме няколко дни. Навлязохме в Бесарабия. Спряхме на гара Бендер, а оттам продължихме до последната спирка Траянов вал — гарата на Болград. Нашият вагон с литература и позиви остана в една глуха линия, а ние с файтон се отправихме към града.

Аз отидох във военнореволюционния комитет, представих документите си и обясних целта на моето идване. Другарите прегледаха книжата на групата и обещаха пълно съдействие за изпълнението на поставената от щаба задача.

На другата сутрин аз оставих придружаващите ме другари в града на разположение на революционния комитет, а с Маяковски и един член на военно революционния комитет заминах с автомобил за летището в Измаил. Там се оказа, че има само два стари, почти негодни аероплани и един балон. Обясних на началника на аеродрума целта на нашето идване.

— Носим напечатани на български език позиви с пропагандна характер, които трябва да бъдат пръснати с аероплан над българските позиции.

— Ще ви окажа пълно съдействие — обеща той.

В позивите се призоваваха българските войници да не воюват срещу своите руски братя, а да се побратимяват с тях. Обясняваше се, че в Русия е извършена революция, която е свалила царската власт и е установила нова работническо-войнишко-селска социалистическа съветска власт.

Уговорихме се с началника на летището на следващата сутрин към 10—11 часа да бъде на летището, а ние до това време трябваше да пренесем позивите. След това щяхме да пристъпим към изпълнение на поставената задача.

Рано на другата сутрин, още към 4 часа, при мене влезе моят близнак, началник на пожарната команда, Иван Бондянов и ме изненада с неприятна новина:

— Сотире, вземай другарите си и бягайте, докато не е станало късно. Вие сте в капан! — говореше той с възбудени от тревога очи.

Гледах го сънен.

— Ти какво, шегуваш ли се?

— Няма време за шеги. Яшкото марионетно правителство е дало заповед на свои въоръжени банди да завземат Бесарабия.

Аз се чудех какво решение да взема. В главата ми непрекъснато се натрапваше мисълта, че не трябва да бягаме, без да сме завършили успешно мисията си. Изпратих бай Иван да събере хората от групата. Скоро дойдоха всички. Аз им обясних положението и изказах своето мнение:

— Смятам, че трябва да останем и да изпълним поставената задача.

— Нима ти си решил да жертвуваш живота на другарите си? — запита ме бай Иван.

— Не искам да се налагам. Нека и другарите кажат своето мнение и тогава ще вземем окончателно решение.

На Маяковски никак не му се тръгваше. Останалите се двоумяха, но повторните настоявания на бай Иван да заминем час по-скоро, ни накараха да побързаме в приготовленията си. Реших все пак да взема мнението и на революционния комитет и изпратих до него Швили. Там в момента бил останал само един другар, когото Григоре доведе със себе си.

— Трябва незабавно да заминете. Аз и другарите ми преминаваме в нелегалност. Ще видим какво може да се направи с пропагандните материали и позивите на гарата. Отначало ще се постараем да ги скрием, а после ще ги разпространим между населението.

Набързо се сбогувахме с Бондянов, който ни предостави файтона на пожарната команда.

Когато подаде ръка на Маяковски за раздяла, гледайки го с натъжени очи, той се обърна към мене с думите:

— Голям човек е Володя, но лесно не се познава.

И с няколко възторжени думи ми разказа набързо впечатленията, които Маяковски бе оставил в Болград.

На гарата пристигнахме само няколко минути преди тръгването на последния влак, обслужван от руска тракционна бригада. Володя приготви апарата си за снимки, но в този момент влаковата свирка тревожно изпищя. Едва успяхме да се качим в претъпканията трен.

Пристигнахме привечер в Петербург. Докладвах в щаба за обстановката в Бесарабия. Дадоха ни малко почивка, след което аз отново тръгнах по фронтовете към Тамбов и Рязан да разнасям литература.

С Володя повече не се видях, а и останалите другари заминаха по други места. Разбрах, че Маяковски е заминал към матушка Волга заедно с други писатели.

ПОД ТОПЛОТО КРИЛО

Шом ги призове звънецът, 145 пионери и чавдарчета от шестте села — Руховци, Чакали, Палици, Костел, Марян и Долни Марян — с радостно нетърпение прекрачват прага на своя втори дом. Грижлива бащинска ръка през лятото трескаво е подготвяла сградите, класните стаи за напрегнатите дни на учение, та децата да ги чувствуват като топло крило.

С още неутихнало вълнение пионерите всеки ден се събират на групи и споделят впечатленията си от лятото. Повечето от тях, организирани в бригади, работиха в ДЗС и помагаха в горското стопанство, предадоха на държавата пашкули за около 2000 лева. С тези средства и парите, получени за набраните 4 тона билки и близо толкова шипки, екскурзиите до различни краища на Родината са осигурени. Това ще бъдат приятни пътешествия, като миналогодишните. В касата ще останат средства и за осигуряване на нови нагледни пособия, книги и др.

Направеното е налице. За него няма какво повече да се говори. Сега всеки от петнадесетте преподаватели и възпитатели има своя идея за бъдещата работа. Опитът им на педагози с дългогодишна практика подсказва най-правилното решение. Директорът Стоян Попов, който добре познава възможностите на колегите си, е зарадван от тяхната самоинициатива и я поощрява. Той е уверен, че училище „Н. Й. Вапцаров" в с. Чакали, Бебровска община, отново ще заеме своето място между националните първенци по учебно-възпитателната работа.

Михаил Михайлов, разбира се, желае и тази година учениците да имат отличен успех по химия и биология. Работата на Иванка Михайлова, като преподавател и по пеене е свързана с художествената самодейност на пионерите. Тя вярва, че на бъдещия фестивал колективът на училището ще спечели вече не второто, а първото място в окръга. Все така са мислите и на учителите Петър Пеев, Рашо Рашев, Петър Касъров, Венета Вараджакова и др. Благородната цел на всички е през тази учебна година общият успех в училището да бъде повече от 4.38, а децата да растат знаещи, честни граждани на социалистическата ни родина, в чиито сърца да гори пламенно родолюбие.

С увереност говори и дружинната ръководителка Анка Вачева. Настъпило е време да се организират нови хубави прояви. Нужно е, мисли Анка Вачева, на първо време училищният музей и битовият кът да се обогатят с нови експонати, а в картинната галерия биха могли да се поставят още няколко табла с репродукции на творби от най-изтъкнатите майстори на съветската и българската живопис. Налага се още едно съвещание с ръководството на пионерската организация. Защото идне времето, когато по най-тържествен начин ще отпразнуваме 50-годишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция, а малко след това ще бъде ознаменувана, с подходяща програма, 90-годишнината от паметните събития край с. Марян през Освободителната руско-турска война. Между другото трябва да бъдат разгледани въпросите за чистотата в спалните помещения, столовата и градинките. Защото интернатът също е гордост на училището.

Недю ПЕТРОВ

В завода за селскостопански машини „Първи май" — Полски Тръмбеш шлосерът Димитър Йорданов е един от най-добрите млади специалисти. Дневната си норма редовно преизпълнява над 180 на сто. Трудолюбивият комсомолец ще представи достойно другарите си на XI конгрес на Комсомола.

Сн.: Н. Качаков

ЕКСКУРЗОВОДНО ИНФОРМАЦИОННО БЮРО

За запознаване многобройните гости от чужбина и страната, които посещават Велико Търново и проявяват интерес към неговата многовековна история, от 1 април т. г. към Окръжния съвет на БТС се откри Екскурзоводно информационно бюро, което се намира на ул. „Иван Вазов" 14.

Към бюрото работят добре подготвени екскурзоводи на български, руски, румънски, полски и някои западни езици, които винаги са на разположение на групите и индивидуални туристи от предприятия, учреждения, ТКЗС, ДЗС, училища и други ведомства.

Бюрото подпечатва и картите за 100-те национални туристически обекти.

Д. Шербетов

КАБИНЕТ НА ОТКРИТО

Учителският колектив на Помощното училище в с. Миндя реши да обогати материалната база на училището, и вече има построена географска площадка. Това е цял кабинет по география на открито.

Основните работи започнаха още през април. В тях взеха участие ученици, възпитатели и учители. Лека-полека се оформиха: карта на Народна република България с 6 течащи реки и черноморски басейн, хидрогеоморфоложки кът с различни географски елементи — язовир, електроцентрала, напоителна система, елементи на река, видове устия, видове планински масиви, плато, селище, отделен двор, проток, депресия, остров, полуостров и др.

При разработване на въпроси, отнасящи се до този кът, може да се демонстрира дейността на язовир и напоителна система. Следващият елемент е метеокътът, на който се намират различни знаци и табло за дежурния наблюдател. В топографския кът ще се наблюдават земноповърхнини форми — местност, река и типични височини. Отделно се виждат плато, седло, връх, обратен връх, вулкан, масивна планина и др. Има място за моделиране с глина и пясък, видове почви от района.

Всички посочени елементи са бетонни и са оцветени. Построен е и математически кът, в който може да се види квадратен метър, кубически метър, висотомер, дъждомер, снегомерна рейка и др. В тази част продължават географските уреди, където се намират: екваториален слънчев часовник, хоризонтален слънчев часовник, хелиоскоп, кръг на посоките, нефоскоп, хоризонтален показател, далекомер, еклиметър с отвес, показалец на полярната звезда и др.

Друг вид нагледни помагала, които могат да се видят в географската площадка, са схеми, диаграми, табла и др. от физическа и икономическа география. С тях ще се онагледяват въпросите за видове кладенци — артезиански, карстов, образуване на фьон, подводен релеф, живо сечение на река, образуване на бризи, строеж на атмосферата, полюси, земна ос, меридиани, екватор, въртене на Земята около оста ѝ и Слънцето, образуване на годишните времена, ориентиране по полярната звезда. Онагледяват се и уроците по икономическа география.

Отделен е специален кът на петата петилетка, в който са показани материали за развитието на образованието до 1970 г., селското стопанство, електроенергията, металургията и машиностроението, за дохода на трудещите се и др.

Особен интерес представлява 12-метровата стена с навес от 3 метра. В единия край на стената се намира икономическа карта на окръга, Земята и обикалящ около нея спътник и др. В другия край е оформен кът на туристата с изобразени принадлежности, необходими при екскурзия с учебна цел по география. В центъра под навеса има таблица на държавите със следните данни: територия, население, колко жители има всяка столица. Точно в центъра ни гледат видни географи и пътешественици — Магелан, Миклухо Маклай, Христофор Колумб и младият пътешественик в Космоса — Гагарин. Тук се намира и маса с пясъчен сандък за моделиране, глобус, който може да се върти около оста си и да заема различни положения спрямо Слънцето.

Това е само едно начало в създаването на богат кабинет на открито. През новата учебна година ще бъдат използувани още много нови нагледни материали.

Ил. КАРАИВАНОВ

ЗА ПРОСВЕТАТА НА СДРУЖЕНИТЕ ЗЕМЕДЕЛЦИ

Една от основните и отговорни задачи, която сега стои пред Общинското ръководство на БЗНС в Каменската община е подобряването на просветната дейност на местните земеделски дружби и възпитанието на сдружените земеделци в любов към Родината, уважение към революционните традиции на народа, към Съветския съюз и дружбата ни с другите социалистически страни.

Формите за политическа просвета в предстоящата учебна година ще съдействуват за изучаване задачите по петгодишния народностопански план за развитието на страната ни. Наред с комунистите ще се учат и сдружените земеделци. В партийните кръжоци и школата, организирани от Общинския комитет на БКП, ще участвуват и една част от сдружените земеделци.

Стопанските ръководители и бригадирите на ТКЗС ще изучават основните проблеми на нашата икономика и новата система на ръководство и планиране. Останалите сдружени земеделци ще изучават текуща политика. Общинското ръководство е разработило план, осигурени са лектори и са дадени указания на ръководствата на местните земеделски дружби.

Добра подготовка за новата просветна година извършват ръководствата на местните земеделски дружби в селата Лозен, Камен и Горски Сеновец.

Г. Генчев

председател на Общинското ръководство на БЗНС в с. Камен

СРЕЩА С КРАСОТАТА

Изложба на Т. КАПИТАНОВ

Велико Търново и красотата — две понятия, които се сливат в едно. В паметта на всеки, който посети нашия град, остават незабравими впечатления. И Янтра, и двата хълма, натежали от слава, и тези чудни малки къщички, накацали една върху друга — всичко във Велико Търново вдъхновява. Много поети и писатели са топили перата си в неговото величие, много художници са слагали цветовете му на своите платна.

Велико Търново! Едва ли има друг град, който толкова много пъти да е позирал пред обективите на кинокамери и фотоапарати. Стотици хиляди са направените снимки, но задавал ли си е някой въпроса с колко от тях ние се срещаме и опознаваме. Те са съвсем малко. Останалите потъват в прашните албуми и в семейните сбирки. А нашият град трябва да бъде град на изложбите, защото красотата, която той носи, не се среща навсякъде и всеки допир с нея облагородява хората. Наскоро едно събитие стопли сърцата на великотърновчани. Става дума за фотоизложбата на офицера Капитанов, открита във фоайето на Дома на народната армия.

Още при първото докосване с изложените тридесет и три фотоса прави впечатление многообразието на сюжети. Тук има снимки и за Велико Търново, и за промишлеността на окръга, и за напрегнатия войнски живот. От тях лъха едно завидно лирическо чувство, забелязва се умението на фотографа да избере най-интересното от всичко, което му предлага разноликия свят и да го поднесе на зрителя по един свой собствен начин. Чувството на художник му позволява от нагледа незначимото да направи значимо, от обикновеното да направи изкуство. Много свежест има в етюдите му, тънка ирония срещаме в няколко от фотоси-те.

От снимките, посветени на красивия ни град, на неговото израстване, е необходимо да отбележим „Великотърновско съзвездие", „Невероятен град", „Тук беше поляна". „Срочно донесение", „Между два учебни часа", „Писмо от дома" са най-доброто от фотосите из армейското ежедневие. Гражданското чувство на Капитанов го е повело към заводите и там опитното му око е намерило интересни неща. По-значими като виждане са „Бродерия върху небе", „Плетачи", „Огнено сърце" и „Флирт в работно време". Плод на лирична струна в творчеството му са „Размишление", „Шегаджия", „Инструктаж" и „Изпълнение на дневната норма". Специално внимание изисква „Позициите" — безсъмнено между най-интересното на изложбата.

Наред с хубавите думи, които можем да кажем, трябва да направим и една забележка. Някои от фотосите не са достатъчно обработени технически. При една по-задълбочена работа в лабораторията тая слабост би могла да се избегне. Но въпреки това, изложбата е едно радостно събитие за Велико Търново.

Ангел ВЕЛИКОВ

ОТ ИСКРАТА НА ОКТОМВРИ

Наскоро в Сухиндол беше организирана читателска конференция в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска революция.

Председателят на Общинския комитет на Отечествения фронт Петър Драганчев изнесе доклад на тема „От искрата на Октомври". Той проследи историческия път на революцията — от нейното начало до онази революционна искра, лумнала в сърцата на милиони хора по земното кълбо.

В изказването си учителката по литература в местната политехническа гимназия Анета Душкова се спря най-вече на романа на Н. Островски „Как се каляваше стоманата", на главния герой Павел Корчагин, а също така и на влиянието, което е оказал този роман върху нашата прогресивна интелигенция. В същия дух говори и учителят по руски език Венцеслав Начев, който разгледа отражението на Октомврийската революция върху творчеството на тримата наши големи поети Христо Смирненски, Никола Вапцаров и Пенчо Пенев.

С жив интерес се посрещнаха спомените на Владимир Сивнев и Христо Кындев.

Накрая беше прожектиран документален филм.

Н. Тинчев

СВОЕОБРАЗЕН ПРАЗНИК

Неотдавна в Павликени се състоя среща на 70 бивши ученици от Павликенската гимназия, завършили през 1942 г.

Събрани в салона на гимназията, те слушат вълнуващите думи на своята съученичка, а сега учителка в училище „Бачо Киро" и партиен секретар Веска Начева. Не без вълнение те изслушаха и програмата на пионерите.

Като преди 25 години. Бие училищният звънец. Отново „учениците" се отправят към класните стаи. Тържествено и... мило звучат думите „Клас, стани!" Другарят Сейков е зад катедрата, както преди години. В ръцете му, леко потрепващи от вълнение, сякаш не лежи букет от рози, а от обич. . .

Другарят Сейков е техният класен ръководител. Той припомня дните на тяхната младост, говори за онези години, когато „морето бе до колена", когато мечтите не знаеха граници.

Мила, незабравима среща! Тя ще остане в сърцата наред с най-свидните спомени.

Идва ред и на другия спомен — снимката пред любимото училище, поднасяне на венци пред паметната плоча на Димитър Стоянов и бюста на Илия Златев.

В задушевна атмосфера премина и другарският обед. Тук също продължи тоя своеобразен празник с приветствия, със спомени, които ще останат да топлят сърцето, да радват при всяко досещане за този ден.

В. ИЛАРИОНОВ

ПИСМО ОТ ДОМА

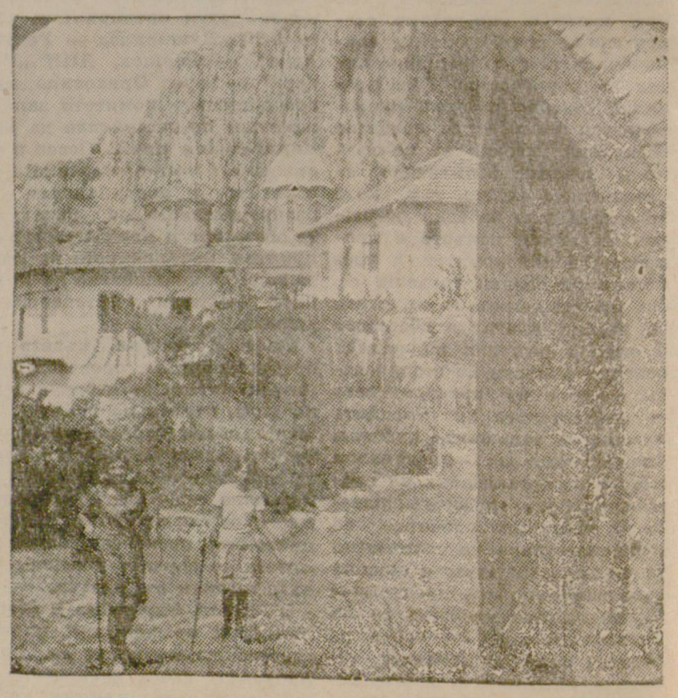

ВРАТА КЪМ ЕДНА ИСТОРИЯ

в. „БОРБА"
Год. 2, бр. 120, 5. X. 1967 г.

КАК СЕ ГОТВИТЕ ЗА 1968 ГОДИНА?

„ТЕСНИ МЕСТА“ — КООПЕРИРАНИТЕ ДОСТАВКИ И КАДРИТЕ

Поради това, че външнотърговската централа не можа да осигури договарянето на около 12 000 приемника, тази година Заводът за радиоприемници няма да може да изпълни плана си с близо 1,5 милиона лева. За следващата година се предвижда един ръст спрямо плана с около 10 на сто, а спрямо очакваното изпълнение — около 17 на сто. Предвиждаме в проектоплана производителността на труда да нарасне с 10 процента, а средната работна заплата — с 3 процента.

Наред с договарянето на приемниците за износ, сериозна трудност в нашата работа, която ни пречи още отсега, това са недостатъчните складови площи. Сега имаме над 15—16 склада извън територията на завода и то главно в с. Самоводене. Нае ли сме там дюкяни, даже плевници, което ни създава допълнително много големи грижи. Особено зле се отразява това върху производителността на труда, тъй като влагаме значителен допълнителен труд за превозването, разтоварването и обратно превозване на тези материали до завода. И тази година, в сравнение с м. г., имаме около 50 на сто увеличение на спомагателните работници само поради тази причина.

Друга трудност, която срещаме за идущата година, това са новите изделия. Тази година ние сериозно изостанахме, бяхме критикувани от нашето обединение, от министерството и от Държавния комитет за наука и технически прогрес. Не виждаме обаче изгледи и през следващата година да постигнем особени резултати, тъй като в приемниците влагаме готови възли и детайли, получавани от други предприятия. Поради липса на бутонен превключвател и въздушен кондензатор ние не можем да пуснем някои изделия в редовно производство, въпреки че са изработени пробни серии. Въпросът за кооперирането изобщо е много труден. **В системата на нашето обединение е допуснато да се развиват монтажните предприятия, а предприятията, които подготвят възлови детайли, изостават с мощностите си. Това не се отнася само за нашия завод, а и до Слаботоковия завод, и до Телефонния завод, които са монтажни предприятия. Сега се вземат някои мерки да се отстранят тези недостатъци, тези пропуски, но се изисква време.**

Плана за следващата година обсъждахме в колектива на два пъти — през май и през юни окончателно. Набелязахме съответни мероприятия с икономически ефект около 200 хил. лева. Производителността на труда за следващата година ще дой де предимно от осъществяването на редица организационно-технически мероприятия. Промишлено-производственият персонал ще си остане без изменение.

Заводът изпитва голяма нужда от специалисти-изпълнители — стругари, шлосери, матричари. По този тревожен за Велико Търново въпрос от градски мащаб малко сме се занимавали и сериозно изоставаме. Какво правим сега? Крадем си кадрите. Вместо да подготвяме свои, ние подлъгваме готови специалисти с по-големи разреди. Какво сме направили ние в това отношение? В инструменталния отдел присхме петнадесет души, на които дадохме втори и трети разред, само и само да ги обучаваме. Освен това в училището към завода ще разкрием паралелка за шлосери, стругари и матричари, която ще започне да ни осигурява кадри едва след три-четири години. Но този въпрос лесно няма да го решим. В нашето производство особено важно е инструменталната екипировка. Ние работим с над две хиляди инструмента. Непрекъснато трябва да се изработват нови и да се поддържат съществуващите. Всичко това изисква много и добри специалисти.

За следващата година сме набелязали специален планпрограма за подобряване на качеството и достигане на световно равнище. През тази година всички наши изделия имат оценка 1. Това се отнася и за новоусвоените, едно от които даже има оценка К. Голяма помощ в това отношение ни оказва Научно-изследователският институт по радио-електронна промишленост. Широко сме се свързали също така с института по пневматика в Казанлък, със завода за хидравлика и др. Въпреки че няма ме условия на старата площадка, изработихме няколко пневматични съоръжения, които ще доведат до рязко увеличаване производителността на труда и подобряване на качеството. Това са пневматични клещи, отверки, преси — дребни на глед съоръжения и други приспособления.

Подготовката за новата производствена година няма да спре до тук.

инж. Русан ЦОНЕВ
директор на Завода за радиоприемници във Велико Търново

Зърненият проблем през 1968 година

СЕМЕНА С ВИСОКИ СОРТОВИ И ПОСЕВНИ КАЧЕСТВА

Задачата да получим в нашия окръг през 1968 г. средно по 375 килограма зърно от декар може да бъде изпълнена, ако за посевен материал се използуват само семена с високи сортови и посевни качества.

Досегашната ни работа показва, че въпреки установената държавна система на контрол върху посевния материал, намират се ръководители и специалисти, които на практика не оценяват ролята на семената. По немарливост те допускат механично смесване на прибраните вече семена от различни сортове. Засяват с не добре почистени и сортирани и с други слабости семена. Оправдателни причини винаги могат да се посочат, но в крайна сметка тези посеви имат неугледен вид, а полученият добив е сравнително нисък.

Отглежданите у нас сортове пшеница „Безостая—1“, „Сан Пасторе“, „Юбилейна II“, 19—16 и другите са сравнително добре изравнени и дават малко отклонения. Те имат различни биологични и морфологични особености, различна продуктивност и качество на зърното, различна ранозрелост. Затова не е без значение да познаваме семената, които засяваме при конкретните условия в определено стопанство — от какъв сорт са, има ли в тях примеси от други сортове и в какво количество? Засяването на семена с малка сортова чистота намалява добива, влошава качеството на продукцията и е показател за ниска култура на земеделие. Това именно налага за посев да използуваме само семена с високи сортови качества, от най-новите интензивни сортове.

Семената трябва да притежават и високи посевни качества, т. е. да отговарят на определени агротехнически изисквания, една част от които са нормирани с БДС 529—62. Към посевните качества се отнасят чистотата, наличието на семена от други културни растения и плевели, кълняемостта, кълняемата енергия, абсолютното тегло, относителното тегло, изравнеността, заразеността с болести и неприятели, съдържанието на влага, мирис, цвят, блясък и други. По тези показатели, съгласно стандарта, семената на пшеницата се подразделят на три класи, като към първа класа се отнасят най-ценните семена.

Сеитбата с чисти семена улесня ва работата на сеещите машини, намалява заплевеляването на полето и разходите по отглеждането и прибирането на културата, допринася за повишаването на добива. Плевелите са сътрапезници, конкуренти и угнетители на културните растения, затова в посевния материал не бива да се допускат техните семена. Сега нашите стопанства разполагат с хербициди, пръскална техника и семечистачни машини, които могат да осигурят семена без плевели. Необходимо е също да се съблюдава чистота при прибирането и заготовката на семената.

Едрината и теглото на отделните семена в границите на едно растение силно варират и са в зависимост от прилаганата агротехника, климатичните условия по време на развитието, мястото на образуване на семената в класа и някои други фактори. Затова получената семенна смес не е еднородна. Съществува зависимост между биологичните качества на семето и неговата едрина, тегло и други физико-механични свойства.

Едрите и тежки семена са подобре запасени с хранителни вещества и проявяват по-голяма жизненост от дребните. Много прецизни опити и широката практика показват, че сеитбата с едри, тежки и добре сортирани семена осигурява бързо и дружно поникване, добро вкореняване и силно развитие на растенията. По-голяма е устойчивостта им на неблагоприятни атмосферни условия и заболявания и дават 15—20 на сто по-висок добив от неизравнените семена при еднакви други условия. На това се основава механичният отбор и сортирането на семената по едрина и тегло. Това налага да използуваме за посев само едри, тежки и добре сортирани семена и да отглеждаме семепроизводните посеви на висок агрофон.

Разбира се, добитите семена са само един от факторите за получаването на много и висококачествено хлебно зърно. Изпълнението на задачата изисква своевременно и пълно прилагане на целия комплекс от мероприятия.

Евтим КОЛЕВ
директор на ДСС — с. Ресен

ГРИЖИ ЗА ПРОЛЕТНИТЕ КУЛТУРИ КАТО ПРЕДШЕСТВЕНИК НА ЕСЕННИЦИТЕ

Борба за високи и трайни добиви — това е смисълът на ежедневието ни, на нас, механизаторите, кооператорите и ръководителите в стопанството. Ние считаме, че за решаването на зърнения проблем важна роля играе квалификацията на механизаторите. Хората, които подготвят площите, засяват, отглеждат и прибират културите, трябва отлично да познават своите машини. Те трябва да познават, ако не напълно агротехниката на културите, които отглеждат, то поне основните агротехнически изисквания. За тази цел при нас техническото ръководство, с помощта на специалистите-агрономи и на партийния комитет организира всяка година през зимата квалификационни курсове.

Опитът ни показа, че на добива от есенните култури влияят подготовката и обработката на площите при отглеждането на предшественика — пролетна култура. Каква е нашата практика при отглеждането на пролетниците?

Още през юли площите, на които през следващата година ще се сеят пролетни култури, се разпределят на бригадите. Всяка бригада, съответно звеното за комплексна механизация, започват необходимата обработка. Първата ни работа е изгарянето на стърнищата, заедно с които изгарят много насекоми — вредители и семена на плевели. Ако през лятото има влага в почвата и е необходима подметка, правим я. Основното наторяване извършваме със самолет, като две трети от торовете разхвърляме преди дълбоката оран, а останалата част — през пролетта, преди предпосевното култивиране.

Дълбоката оран извършваме с плуг с предплужник на дълбочина не по-малка от 32—35 сантиметра. Тази година приключихме с дълбоката оран до 7 септември. На площите, изорани най-рано, ще направим есенно брануване или култивиране, в зависимост от това коя от двете обработки ще е по-полезна в момента.

Пролетното култивиране винаги е съпроводено с брануване. За захарното цвекло култивираме два пъти, а за царевицата — три. Окопаваме също два-три пъти според обстоятелствата — ако валежите са повече, повече са и окопаванията. Подхранване на пролетните култури не правим, защото през лятото времето се засушава и няма никакъв ефект от торовете, когато културите се отглеждат на сухи условия.

Химическата борба с плевелите при нас, а и в другите стопанства, все ще представлява нерешен проблем. Със синапа и паламидата се справяме, но за троскота и кощрява та, които са най-опасните плевели, препарати нямаме. Паднали те валежи ни дадоха възможност да започнем по-рано сеитбата. Но в повечето стопанства площите се освобождават бавно. Едва ли причината може да се търси в хората. Тя е другаде. Няма машини за вадене на арпаджик, на лук, за изнасяне на домати и други, не достигат приспособления за брането на слънчогледа и части за кукурузокомбайните. Точно в това отношение нашите научноизследователски институти ни помагат много малко. А тяхната помощ е изключително необходима, защото се касае за съдбата на едно от най-важните мероприятия при отглеждането на есенните култури — навременното им засяване. Ако площите не се освободят навреме, закъснява сеитбата, намаляват се добивите.

Тодор КОЛЕВ
герой на социалистическия труд
ТКЗС — Обединение

Колективът на пивоварния завод „Балкан“ във Велико Търново е един от челните в социалистическото съревнование за преизпълнение на плана и обещанията в чест на Великия октомври. Много са първенците в завода, които предават своя опит.

Майстор-варачите Стефан Станоев и Мин чо Ангелов винаги търсят най-правилния начин за произвеждане на хубавото търновско пиво.

На снимката: двамата майстори обсъждат работата си, наблюдавайки сладката пивна мъст.

Сн.: Н. Димитров

ПРЕДСРОЧНО

Години наред трудовият колектив на „Млекопреработване“ — град Елена постига високи производствени успехи. Преходното червено знаме за окръжен първенец не напразно е в неговите ръце. От 1 октомври колективът работи по плана за ноември. Особено радостни са резултатите от работата на бригадата на майстора Владо Николов, която произвежда само висококачествена продукция.

* * *

С повече от 90 000 лева преизпълни своя деветмесечен план колективът на ДСП „Родопа“. Начело са бригадите на Петко Манев и Иван Цанков, които воюват за хигиена на работното място, висококачествена продукция и пр.

К. Василев

ТРУДЪТ СЪЗДАВА ИЗОБИЛИЕ И БЛАГОДЕНСТВИЕ

НАЧАЛОТО и този път, както обикновено става, беше сложено с много противоречиви мнения и становища. Имаше съмнения и тревоги, имаше и погрешни стъпки. Но тези естествени спътници на всяко начало не накърниха вярата на партийното и стопанското ръководство в правилността на избрания път.

За първи път не само в участъка, но и в обединеното стопанство всички полевъдни култури (над 11 000 дка), заедно с машинотракторния парк, бяха поверени в ръцете на една бригада, на едно бригадно ръководство. Трудната и отговорна задача да оглавява тази бригада бе поверена на дългогодишния и опитен бригадир Илия Станчев.

От това време изминаха почти три години, а тракторно-полевъдната бригада в Куцина е почти винаги на първо място в ТКЗС „Георги Димитров“ — Полски Сеновец. Така беше през сушавата 1965 г., — бригадата преизпълни плана си за чистата продукция, през 1966 г. реализира 200 000 лева парични приходи над плана. И сега, в преддеветосептемврийското съревнование, бригадата се нареди на първо място, като отново ще преизпълни финансово-производствения си план за годината.

Тези успехи, разбира се, не са случайни. И обикновеният кооператор в бригадата, и всеки от бригадното ръководство е внесъл своя дял в постигането им. Бригадирът Илия Станчев притежава незаменими качества за ръководител-новатор в професията, стремеж към челното място. Винаги точен, последователен, упорит и находчив, той живее денонощно с мисълта за бригадата. Вещ в работата си, той умее така да разпредели хората и машините, че с минимални разходи да се свърши много работа.

До най-малките подробности той познава финансово-производствения план на бригадата, умее творчески да го прилага на практика. Добре познаващ агротехниката на културите, Илия Станчев не се задоволява със своите знания, а непрекъснато търси помощта на специалистите. Смело прилага новостите, но никога слепо, на доверие, без да е разбрал необходимостта и ефекта от тях. Вече години наред най-важните въпроси в бригадата се решават от бригадния съвет, в който влизат изтъкнатите кооператори Иван Аврамов, Здравка Ангелова и други. Васил Николов, енергичен, надарен млад човек, е много добър помощник на бригадира.

Съществен дял за успехите на бригадата имат звеноводите Мария Ганчева, Иванка Маринова, Мария Николова, Пенка Кирилова и другите. Всяка една от тях знае, че е глава на един колектив, на едно семейство, което има свое определено място в бригадата, свои конкретни задължения, свой производствен план. Миналата година звеното на Мария Ганчева преизпълни с 40 на сто производствения си план и спечели наградата на Управителния съвет на ТКЗС — екскурзия до Румъния.

Няма съмнение, че успехите на бригадата са немислими без добрата работа на куцинските механизатори. За майсторството и упоритостта на Илия Червенков (победител в много състезания по дълбока оран), за трудолюбието и високото съзнание на Иван Станчев (звеновод на звеното за комплексна механизация), за постоянството на Христо Михайлов и Никола Черкезов, за усърдието на „новаците“ Пенчо Димитров, Тодор Енев и други може да се говори много. Пред бригадното ръководство винаги е било важно задължение да оценява тези добродетели и да ги развива.

Има и много други фактори, които са заложени в основата на постигнатите успехи. Това са повишената материална заинтересованост, постоянното усъвършенстване на вътрешно-стопанската сметка, поощрението на най-добрите. Тази есен двама механизатори, един звеновод и един кооператор са на екскурзия в СССР.

Но колкото и да е голяма ролята на тези фактори, без усърдието на кооператорите те не биха се превърнали в движеща сила

Стефан ЕВТИМОВ

Живот, отдаден на авиацията

Летяхме в един от полските райони за предсеитбено наторяване с минерални торове. Механик на самолета е бай Дончо.

Самолетният мотор пее безупречно, бордовите уреди, най-верните приятели на летците във въздуха, отчитат вярно и точно еволюциите на летателния апарат, режима. Те са най-точна оценка за безупречната работа на авиомеханика Дончо Цачев. Блестящият от чистота корпус на метална птица, уютността на пилотската кабина, точността и изправността на монтираните системи и уредби на самолета са негово дело.

Животът на Дончо Цачев е отдаден без остатък на родната авиация. Вече 28 години са минали в служба на стоманените птици. Двадесет от тях — на летище Горна Оряховица.

Твърде млад той постъпва на работа в самолетната работилница на 5-ти въздушен бомбардировъчен полк. Ден след ден, с упорит труд овладява трудната професия на авиоспециалиста. Един след друг изучава и овладява постъпилите у нас нови летателни апарати.

И когато изгрява свободата и родината трябва да даде своя принос в разгрома на хитлеристката военна машина, на фронта със своя самолет „Дорние“ 217 тръгва и Дончо. Той е в състава на 73 разузнавателно ято.

Зареждат се дни, с полети на самолета над фронтовата линия, в близост и далечен тил на противника. Южна Сърбия, Македония, Унгария, Австрия, Балатон, Виена са местата, по които бай Дончо подготвя материалната част на полетите.

В дните на мирен съзидателен труд той е в самолетната работилница на летище — Горна Оряховица. Правят се първите плахи стъпки в приложението на авиацията в селското стопанство. В Авиоотряд — Горна Оряховица между пионерите на това дело е и той — постъпва като авиоспециалист-механик на самолет.

Наши самолети заминават през 1964 г. на стопанска работа в Судан. На борда на кораба „Новы Донбас“ е и бай Дончо.

Когато командуването на авиоотряда определя как трябва да се работи, единица мярка е Дончо Цачев. През 1966 г. самолетът, подготвян от него, е пролетял 1073 часа — рекорд за авиацията. Натрупаният многогодишен опит, знание и умение са усилвали и укрепвали любовта му към авиацията. Тя надделява над всичко. В студ, в мраз, в непосилен пек, далеч от домашен уют, той е на своя трудов пост. Винаги взискателен и енергичен. Редом с него, като пръв помощник, по летателните площадки крачи и синът му Димо. Дали той ще достигне и надмине опита на бащаси, ще покаже бъдещето.

А бащата е първокласен авиоспециалист, редовно първенец на отряда в обслужването и поддържането на самолет. Не са една или две заповедите за награди вписани в трудовата му книжка. Когато самолетът се „откъсва“ от земята и се втурва във въздушната бездна, летците са сигурни в безопасността на полета. Те познават прецизността, с която Дончо работи върху самолетната техника.

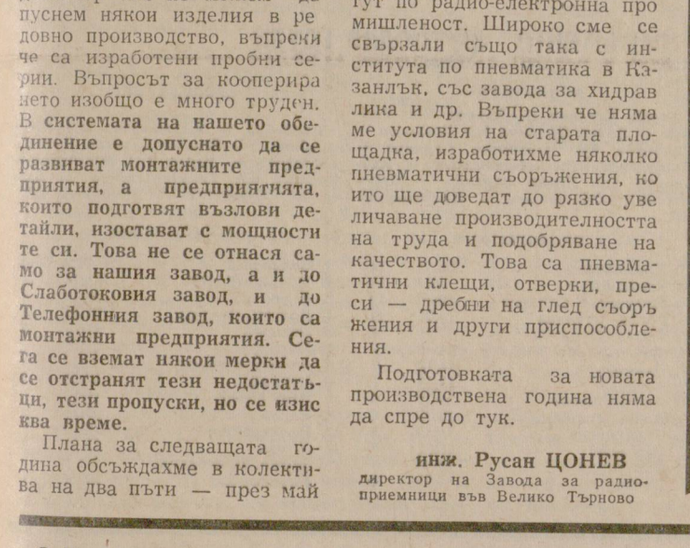

Марин МАРИНОВ

Избегната катастрофа

Както всеки път и през тази есенна утрин работниците по поддържането на жп линия се отправяха за работните си места. Групата от гара Поликраище, със своя ръководител Иван Макавеев наближаваше 292-ия километър.

Малко преди да стигнат кантона, младият жп работник Никола Кефалов забелязва нещо необичайно. На южната релса той вижда, че близо до настава едно парче, голямо около един метър, е счупено и едва-едва се държи. Хората на Макавеев знаят добре, че това е предпоставка за авария или катастрофа. С най-голяма бързина беше сигнализирано за опасността, а счупената релса подменена.

Не след много време електровозите и дизеловите влакове минаха с бяг по двете направления.

П. Иванов

МЛАДАТА БРИГАДИРКА

От рейсовата кола, спряла пред бонбонената фабрика при ДЗЗ — Горна Оряховица, слизат много жени и шумно навлизат през портала. Между тях е комсомолката Николинка Пенева. Тя се обръща ту към една, ту към друга от жените и с весели очи ги поздравява. Все така тихичко, незабелязана от никого, в бяло работно облекло, след няколко минути е вече в карамелажния отдел при своята загъвачна машина. Сглобява я, прави й последна проверка и наглася копчето. Почувствувала опитните ръце на своята стопанка, машината весело забъбря.

„Добро утро“ — сякаш казва тя и на лицето на девойката като пролетен цвят разцъфва усмивка. Кристалните бонбони припряно една до друга се нареждат и бързо изскачат от другия край загънати вече. Втурват се след това по транспортната лента в разноцветни облекла.

Така седем години Николинка посреща трудовия ден във фабриката. За себе си тя никога нищо няма да каже. Но във всяка нейна дума ще почувствувате голямата й любов към труда, **към професията.** Отначало започва като обирачка на бонбони, а по-късно става машинистка. Голямото й старание в работата не остава незабелязано. Колективът на младежката бригада „В. Терешкова“ я избира за бригадирка и вече две години тя живее с грижите и радостите на колектива.

— Очакваме скоро да ни бъде присъдено званието „Бригада за комунистически труд“ - казва младата бригадирка. - И това ще стане, защото стремежът на всеки от производствениците е да не се губи нито минутка напразно. За това говорят фактите. Бригадата изпълнява средно трудовата си норма 120 на сто, като води борба само за качествена продукция. Всеки член на колектива е ударник на комунистическия труд. А най-добър пример с трудолюбието си дава бригадирката. Освен званията „Ударник на комунистическия труд“ и „Най-добър в професията“, през тази година тя спечели още едно отличие — стана носител на значката „Отличник“ на Министерството на леката и хранителната промишленост.

Ст. ГРАДИНАРОВА

Проблеми на движението

ОЩЕ ВЕДНАЖ ЗА ДВИЖЕНИЕТО ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Проучването на транспортния трафик по главните улици на Велико Търново през последните две години показва, че за 16 часа, сутрин от 6 часа до 20 часа вечерта, през площада пред Окръжната станция на съобщенията преминават 14 200 превозни средства. За един час във върховите моменти сутрин и привечер през същия площад минават близо по хиляда превозни средства. Най-голям е броят на лекотоварните автомобили, които заедно с тежкотоварните съставляват 75 на сто от движещия се поток.

Пренатоварени са и площадите „Велчова завера“ и пред кино „Искра“. Пътните артерии между тези площади минават почти през целия град. Най-малкото своеволие на един водач на превозно средство може да затрудни движението, да предизвика авария или катастрофа с тежки последици. Много често любители шофьори на леки коли, понякога и самосвали на строителните организации, които идват по улица „Христо Ботев“, за да се влеят в „Георги Димитров“ на площада пред Окръжната станция на съобщенията, не спазват ограничението и не дават предимство на движещите се транспортни средства по правата „Г. Димитров“ — „Васил Левски“. Поради тази причина на площада са ставали нежелани случаи. Вероятностите за катастрофи и в бъдеще ще съществуват, ако водачите допускат небрежност.

Стриктно спазване на правилника и навременно подаване на светлинните сигнали се изисква от водачите и при влизане в площад „Велчова завера“. Едно невнимание или погрешно даден сигнал предизвиква задържане на потока, задръстване на съседните улици. А това дава отражение на цялото движение в града.

С всеки изминат ден пешеходците се налага да знаят, да учат по-добре и по-точно Правилника за движението по улиците и пътищата. Много са случаите, когато у пешеходците е цялата вина за нежелани случаи и дори за тежки катастрофи. Закон за всеки гражданин е да пресича улиците на указаните места. Желязно правило за всеки пешеходец е, когато пресича улица, да се оглежда първо отляво, на средата на улицата — надясно, за да не попадне в коловоза на пътуващите превозни средства.

Не бива да се допуска никакво нарушение на Наредбата на Градския народен съвет за опазване на обществения ред и движението по улиците на Велико Търново, издадена въз основа на решението на сесията от 30 март тази година. Логиката изисква, животът го доказва, че по улиците и площадите „Опълченска“, „Велчова завера“, „Димитър Благоев“, „Георги Димитров“, „Васил Левски“ и „Христо Ботев“, поради интензивността на движението не се разрешава спирането на моторни превозни средства. Отклонението от наредбата предизвиква онова усложнение на движението, което причинява и непредотвратими катастрофи.

Особено важен пункт от наредбата е спазването на графика за зареждане на магазините — сутрин от 8 до 11 часа и след обед от 14 до 16.30. Все още обаче колите на „Булгарплод“, „Наркоопп“, „Здрава храна“ и ТПК „Пчела“ много често допускат нарушения и затрудняват движението във върховите моменти

Поради характера на улиците, близостта на жилищната площ във Велико Търново до потока на движението звуковите сигнали в града са забранени, особено обезшумени превозните средства трябва да преминават покрай поликлиниките, болниците. Това се отнася и за водачите, които паркират в близост до тези заведения.

Безопасността на движението изисква моторните превозни средства да се паркират на указаните в наредбата места — площада пред Окръжния народен съвет, площада на изхода за Русе, площад „П. Р. Славейков“, площада пред паметника на „Обесените“, улиците „Х. Димитър“, „Калоян“, „В. Мавриков“ и паркинга пред банята. Никакво изключение не предвижда заповед № 518 на Окръжния народен съвет — общест вените транспортни средства да нощуват само в определените им места и гаражи. Всяко нарушение на заповедта ще бъде строго санкционирано.

Собствениците на леки автомобили и мотоциклети да се отнасят с по-голяма грижа към транспортните си средства и да ги гарират на обезопасени места. Отсега трябва да помислят за зимния период.

Особено затруднение на движението създават граждани, учреждения и предприятия, които заемат площ от тротоарите, улиците и площадите със строителен материал. За да се избягва безразборността, във всички случаи е необходимо разрешението на участъка на МВР във Велико Търново.

През последно време доброволните отряди, нещатните автоконтрольори и органите на МВР вземат енергични мерки за осигуряване на добър ред и дисциплина по улиците на града. Но все още се срещат недобросъвестни водачи на превозни средства, чия то небрежност и невнимание причиниха през първото шестмесечие на годината 22 автопроизшествия в града с двама убити граждани, 15 ранени и нанесени щети на народното стопанство за 1785 лв. През месеците юли, август и септември тежки катастрофи няма, обаче автопроизшествията не са ограничени, въпреки строгите мерки на служебните органи.

За нормалното движение по улиците на града е необходима помощта на всеки гражданин, обществените организации, ръководствата на предприятията, учрежденията и училищата, които трябва да култивират високо съзнание у водачите и пешеходците за безупречно спазване на Правилника за движение по улиците и пътищата.

Главното си остава — от дисциплината на водачите на моторни превозни средства и от пешеходците зависи сигурността и безопасността на движението.

Михаил САДИНОВ
ст. автоконтрольор — КАТ — Велико Търново

ИМУНИЗАЦИЯТА ПРОТИВ ДЕТСКИЯ ПАРАЛИЧ

Преболедувалите от детски паралич често остават инвалиди за цял живот. До неотдавна това заболяване беше широко разпространено и в нашата страна. Заболяването от осем години насам е намаляло до единични случаи в различни окръзи на страната и през 1965 г. не е имало регистриран нито един случай. Във Великотърновски окръг от 1959 год. насам не е имало заболяване от детски паралич. Но появилите се заболявания в някои окръзи на страната през тази година отново будят тревога сред населението.

Днес съществува сигурно средство срещу детския паралич. Съветските учени изработиха ваксина, която се приема през устата под формата на капки или бонбони-драже. С тази ваксина ежегодно се ваксинират децата от определени възрасти. Остават обаче деца неимунизирани, поради това, че променят своето местоживеене и родителите им не съобщават това на местните здравни служби. Други, поради недостатъчна здравна култура, не водят децата си на имунизация. Това именно доведе до нови заболявания през пролетта на 1967 г.

През октомври в цялата страна ще се проведе имунизация против детски паралич. В окръга тя ще се извърши на 10 октомври. За успешното изпълнение на тази задача, с цел да не се допуснат заболявания, голямо значение ще има помощта, която ще окажат родителите и възпитателите в детските заведения и масовите организации на здравните заведения. Те трябва да се погрижат да не остане нито едно дете неимунизирано.

Необходимо е да се знае от всички, че ваксината е напълно безвредна и приложението й е много лесно и удобно. Тя може да се дава по всяко време — преди или след ядене — и се понася добре от децата, без да дава странични явления.

За да се получи пълна защита от детски паралич, необходимо е ваксината да бъде приета от детето по определена схема. Затова родителите трябва да спазят указанията на здравните работници и да водят децата си в имунизационния пункт или здравната служба при повикване. Имунизацията може да се извърши по всяко време на годината, но най-добре е това да става през постудените месеци.

Противопоказанията за имунизиране са съвсем малко и те се определят от лекар, отговарящ за правилното провеждане на имунизацията в определения пункт. Най-честите противопоказания са температурно състояние и други признаци на инфекциозни заболявания, стомашно-чревни заболявания, изострени туберкулозни състояния, тежки сърдечносъдови страдания. Родителите трябва да съобщават за всяко прекарано заболяване, за да реши лекарят да се извърши или отложи имунизирането временно. Едновременно имунизиране срещу детски паралич и други инфекциозни заболявания — дифтерия, коклюш, тетанус, туберкулоза — се допуска, когато това се налага.

Децата, чието имунизиране временно е отложено, трябва непременно да се имунизират най-късно следващия месец. Същото се отнася и до всички пропуснати по една или друга причина.

На 10 октомври т. г. ще се имунизират всички деца от 2-месечна до 14-годишна възраст, независимо имунизирани ли са досега или не. Децата до една година ще се имунизират с течна ваксина, която се дава с подсладена вода. За по-доброто приемане на ваксината е необходимо след поглъщането й да се изпие 1/2 чаша вода, мляко или плодов сок.

Трябва да се помни, че съществува опасност от заболяване от детски паралич на неимунизираните деца и че сигурно средство срещу това заболяване е имунизацията.

Затова, за да се укрепят досегашните успехи в окръга и да допринесем за окончателното ликвидиране на детския паралич в цялата страна, трябва активно да съдействуваме на здравните органи за пълното издирване и имунизиране на всички деца.

Д-р Атанас ИВАНОВ
завеждащ отдел „Епидемиологичен“ при Хигиенно-епидемиологичен институт — Велико Търново

сания. Защото патосът на победата е в основата на тая творба.

Авторът проследява живота на съветските войници и офицери и разкрива извора на техния социалистически патриотизъм, дълбоката увереност в победата над врага. Така постепенно се достига до антивоенното звучене на „Хората не се раждат войници“. И усещаме страстния хуманизъм на писателя.

Образите на Серпилин, Синцов, Каширин, Таня са живи, убедителни. Те усещат несправедливостите на култа, трагично преживяват последиците от него, виждат резултатите от принизената колективна работа. И затова в отделните им преживелици се чувствува убедеността, че това няма да продължи дълго, ще победи законността и те правят всичко възможно, за да възтържествува правдата. Срещата на Серпилин със Сталин е предадена от Симонов с истинско умение.

Спорт • Спорт

От днес във Велико Търново

Четири дни на големия спорт

Старата българска столица тази седмица е център на две крупни спортни събития. От днес до неделя на площадката на спортния комплекс „Юнак“ си дават среща най-добрите състезателки по

ХАНДБАЛ

от цялата страна. Финалният турнир от III републиканска спартакиада ще излъчи новият отборен шампион за 1967 година. В напрегнатата спортна борба ще видим представителните отбори на 6 окръга: Бургаски, Варненски, Пловдивски (2 отбора), Хасковски, Шуменски и Великотърновски, както и на „Академик“, ЦСКА „Червено знаме“ и „Септември“ от София.

В събота и неделя на дъртраковата писта на мото-стадиона „Спартак“ край гара Велико Търново ще стартират майсторите на писта по

МОТОЦИКЛЕТИЗЪМ

За първи път Велико Търново предлага своята писта за излъчване на носителите на шампионските титли по този мъжествен спорт. В шампионата за 1967 година, чийто финал се организира от Републиканския авто-мото клуб и Окръжния комитет на ДОСО във Велико Търново, са дали заявки за участие представителните отбори на авто-мото клубовете на ДОСО от София, Пловдив, Русе, Шумен, Ловеч, Велико Търново и др.

И двете големи състезания най-добрите български спортисти посвещават на славния 50-годишен юбилей на Великия октомври.

Юношеска зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:

Локомотив ГО — Етър ВТ 2:0; Чардафон-Орловец Гб — Левски Ляс 5:1; А. Кънчев Тр — Светкавица Тщ 3:1; Черв. знаме Пав — Локомотив Др 0:1; Ст. Костов Поп — Академик Св 1:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Чардафон-Орловец Гб	7:1	4
2. Локомотив ГО	3:0	4
3. Локомотив Др	2:0	4
4. А. Кънчев Тр	3:2	2
5. Ст. Костов Поп	1:1	2
6. Етър ВТ	1:2	2
7. Академик Св	1:2	1
8. Черв. знаме Пав	1:2	1
9. Светкавица Тщ	1:5	0
10. Левски Ляс	1:6	0

Зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:

ВФСИ Св — Ст. Костов Поп 1:2; Черв. знаме Пав — Локомотив Кас 6:0; Г. Генев Гб — Раковски Сев 0:3 (служебно); Ст. Бонев Таг — Черноломец Г. Абл 2:1; А. Кънчев Тр — Левски Ом 1:0; Автостроител Шн — Локомотив Др 4:0; Ботев Н. Паз — Б. Спиров Пр 2:1; ДЗЗ ГО — Подем Гб 0:1.

КЛАСИРАНЕ:

1. Раковски Сев	23:2	12
2. Ст. Костов Поп	9:3	9
3. А. Кънчев Тр	13:3	8
4. Автостроител Шн	11:5	8
5. Подем Гб	6:6	8
6. Левски Ом	5:5	7
7. Б. Спиров Пр	10:11	7
8. Локомотив Др	6:7	7
9. Ботев Н. паз	7:6	6
10. ДЗЗ ГО	6:6	6
11. Черв. знаме Пав	14:11	5
12. Ст. Бонев Таг	2:5	4
13. ВФСИ Св	5:10	4
14. Г. Генев Гб	4:10	2
15. Локомотив Кас	3:27	2
16. Черноломец Г. Абл	3:10	1

„В“ „Б“ окръжните футболни групи

РЕЗУЛТАТИ:

Камен — Сашево 1:4; Добри дял — Металургия 1:3; Крушето — Николаево 2:1; Ресен — Асеново 6:0; Правда — Първомайци 2:2; Константин — Върбица 3:0; Козаревец — Сушица 4:1; Горско Ново село — Писарево 6:0.

КЛАСИРАНЕ:

1 Ресен	33:7	14
2. Сашево	26:10	14
3. Първомайци	35:13	13
4. Горско Ново село	27:8	12
5. Металургия	17:8	12
6. Асеново	20:19	9
7. Константин	20:14	8
8. Правда	22:16	7
9. Крушето	11:31	7
10. Сушица	18:20	6
11. Камен	9:19	5
12. Козаревец	12:20	5
13. Върбица	10:22	5
14. Писарево	12:26	5
15. Николаево	7:19	4
16 Добри дял	14:28	4

РЕЗУЛТАТИ:

Горна Студена — Дъскот 4:2; Алеково — Долна Липница 1:0; Козлоец — Раданово 8:2; Българско Сливово — Вързулица 8:0; Александрово — Климентово 6:0; Горна Липница — Царевец 3:1; Обединение — Драгомирово 3:0;

КЛАСИРАНЕ:

1. Климентово	28:11	14
2. Козловец	25:7	13
3. Българско Сливово	30:13	12
4. Горна Студена	19:21	10
5. Горна Липница	17:19	8
6. Драгомирово	14:16	7
7. Царевец	14:17	7
8. Алеково	15:18	7
9. Александрово	19:12	6
10. Долна Липница	13:13	6
11. Обединение	11:19	6
12. Раданово	18:31	6
13. Вързулица	10:30	6
14. Дъскот	14:20	4

РЕЗУЛТАТИ:

Върбовка — Килифарево 7:2; Промкомбинат — Полски Сеновец 2:1; Радиозавода — Недан 3:1; Масларево — Водолей 0:0; Електротелфери — Димча 3:0; Сухиндол — Беляковец 3:3.

КЛАСИРАНЕ:

1. Беляковец	16:9	10
2. Промкомбинат	18:14	10
3. Върбовка	22:14	9
4. Полски Сеновец	21:14	9
5. Водолей	17:15	9
6. Масларево	11:10	8
7 Електротелфери	12:13	8
8. Сухиндол	18:10	7
9. Радиозавод	14:17	6
10. Недан	20:28	6
11. Поликрайще	15:29	6
12. Димча	12:16	5
13. Долна Оряховица	11:21	5
14. Килифарево	20:24	4

Справочник на читателя

ТЕЛЕВИЗИЯ

ПЕТЪК — 6. X.
ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

15.45 — За учениците: Телевизионна станция „Пионерия“; 16.20 — При изворите на народната песен; 17.00 — Телевизионни новини; 17.20 — Революционният марш на науката; 18.00 — Откриване на дните на РСФСР — концерт; 21.00 — Телевизионен преглед.

СЪБОТА — 7. X.

18.00 — Новини; 18.10 — За вашето здраве; 18.40 — Детски филм; 19.00 — „С поглед в бъдещето“ — съветски документален филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Кралят се забавлява“ — италиански игрален филм; 22.05 — „Спектър“ — забавна програма; 23.00 — Новини.

1 — 10 октомври — Десетдневка на съветската книга

БЕЛЕЖИТИ ТВОРБИ НА СЪВЕТСКАТА ЛИТЕРАТУРА

Макар и филмиран, романът „Живи и мъртви“ на Константин Симонов остана да вълнува по-силно като литературна творба. Негова та втора част „Хората не се раждат войници“ допълва първите впечатления за образите, за действието, за проблемите.

Двутомният роман на Симонов е една премного искре на и изстрадана творба. Сам участвувал в сраженията на фронта, писателят разкрива трагичните последици от култовските заповеди и нарежда ния, гибелта на редица невинни хора, поради грандоманското недоглеждане и не правилните разпоредби. За това произведението носи следите на истинско задълбочено повествование. Констан тин Симонов разказва за героичните битки с проникнове но вдъхновение. Героизмът и стоицизмът в духа на съветските войници са предизвиквали най-вълнуващите опи

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

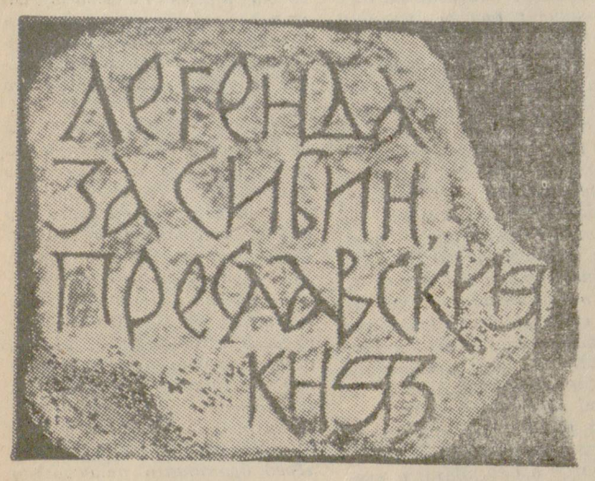

РОМАН

21.

Тя се топеше под силното тяло на своя княз и в неговото черно сияние гореше душата й. Стоновете й се чуваха ту като гукане, ту като къси, възторжени викове и тогава й се струваше, че слънчевият блясък се превръща в черен, заслепяващ мрак, из който плуваше необозримата тайна на мирозданието, изкъпана в нов, радостен блясък. Вместо вълшебното царство на бога, дето въображението й постоянно трябваше да бъде подхранвано и никога не бе удовлетворено, очите й се наслаждаваха на зримата красота на плътта и така, със задоволена душа и тяло, Каломела беше щастлива Възхищаваше я силата, сръчността и находчивостта на княза, умението му да улавя най-вкусната риба и дивеч, да приготвя най-удобното легло и незабелязваше, че нейното възхищение я поставя в пълна подчиненост. Цялото й същество се стремеше към телесно съвършенство, защото Сатанаил използува любовта, за да разхубавява телата и предостави грижите за душите на бога. Заслепена от своето кокетство и самолюбие, тя не виждаше как нейният княз започва да обладава не нея, а формите й нещо невъзможно само по себе си и пръв признак, че се пресища. Не виждаше, че бе отминало времето, когато Сибин не мислеше нито за света, нито за дявола и бога, понеже тя и той бяха всичко. Ала имаше минути, в които погледът му я плашеше и Каломела го молеше да не я гледа така. Князът се усмихваше и мълчеше.

19.

ВЕЧНО НЕУДОВЛЕТВОРЕН в творческия си устрем, Сатанаил беше жесток. Той запокитваше всичко, щом го използуваше, и нехаеше за потатъшната му съдба. Влюбен в творенията си, той ги обичаше, докато преминат на нов етап в тяхното съвършенство. Така Сатанаил не искаше да знае за страданията на душите, дето тъгуваше ангелът, защото душите искаха вечността с нейния божествен покой в предвечния свят, чийто смисъл той отричаше.

Нощем, когато Каломела заспиваше върху рамото на княза, приспана от ласките му и от звъна на щурците, князът се озоваваше сам сред света. Загледан в бездънните тайни на звездното небе, той се мъчеше да вникне в душата си и чрез нея да разплете загадъчния възел на живота. Небето мълчеше, понеже князът не знаеше какво има там, както и не знае ше какво нещо е душата му, чието съществуване обаче най-силно чувствуваше в тия часове. Тогава си спомняше погледите, разменени между него и Каломела. Всеки виждаше в очите на другия нещо, за което нямаше думи, и това нещо беше страшно защото не можеше или не смееше да издаде тайната си, винаги оставаше самотно и ги разделяше. То бе ангелът в душата, унижен и страдащ, останал по принуждение сводник на плътта. Неговата вина изпълваше с гузност очите им. Князът се заглеждаше в заспалата Каломела, поразен от нейното пълно отдаване. Как лесно и бързо беше се отказала от някогашните й ламтежи? „Сама ми помага да унищожа личността й — мислеше той — Тя се оказа лъжливо средство към спасение, ново разочарование. Аз се отвръщавам от истината за нашата любов, ненавиждам и себе си, и нея заради тая самоизмама. Но и тук Сатанаил слага пръста си да заличи границата между любовта и ненавистта, понеже и двете му са потребни. Отсега нататък моята любов ще бъде милост, защото и аз, и Каломела сме несъвършени. Но кой е съвършен? Дори самият бог се е задоволил със седемте небеса, където не става нищо, ни смислено, ни безсмислено, а Сатанаил в усилията си да създаде по-съвършен свят, постоянно го променя чрез смъртта и раждането . . Но откъде тръгнах и къде се озовах? Насилието на Борил и нещастията над моя дом ме хвърлиха в насилието на бога и на дявола Единият ми обещаваше спасение и истина, а ме уплете в лъжи и ад другият ми се присмива. Моят разум кръжи в тая безкрайна верига и за да се освободя от насилниците, трябва да се осланям само на него. Ала той не е вечен и не може да ми даде ключа на познанието. "

В стремежите да си изясни тая безизходност Сибин си припомняше дните, когато капонните на везните бяха в равновесие и той живееше, без да се вмисля в делата си. Обаче тъкмо това равновесие го бе изпълнило с равнодушието и безотговорността към себе си и към другите. В оная нощ при кирия Ефтерпи, ужасен от сатанаиловата власт, князът поиска да я отхвърли и зажадува бога. Тогава и двамата го подхванаха едновременно, защото е присъдено човешкото аз да съществува върху вечното противопоставяне на дявола и бога и пламъкът на ума и на душата да се захранва от тяхната вражда. . .

След такива размишления мисълта на княза се насочваше към други тайнствени светове, за които бе запазил спомени от детинството си и от езическото минало на своите прадеди. В душата му настъпваше ведрина, погледът му пак се втурваше в звездния мир и князът пак се виждаше отминаващ, макар че до него лежеше Каломела и може би носеше в утробата си негов син или дъщеря. Той вършеше каквото е необходимо Каломела да бъде сита и доволна и не отговаряше на въпросите, с които тя искаше да оправдае новия си живот. Поддържаше илюзията й, че е на прав път, оставяше я да се занимава с хубостта си и да се радва. Снагата й се наливаше като зреещ плод — цъфтяща от здраве, Каломела се смееше като планински ручей и дето минеше, сипеше весела закачливост, лекомислие и увереност че в света нищо не е по-важно от любовта и размножението.

Една нощ князът се промъкна в Преслав и с помощта на Ермич й достави скъпи дрехи, благоуханни масла, сребърно огледало и египетски гребен. По този начин не допущаше угризения в душата й, въвличайки я все повече в опиянението на земния живот, зад които криеше бездната в собствената си душа. От Ермич бе научил, че през пролетта Борил избягнал решително сражение с император Хенри, а във Видин избухнало въстание против него. Унесванията и надеждите на княза се насочиха към Търново, защото само свалянето на Борил от трона щеше да му позволи да се върне с Каломела в Преслав.

20.

ИЗБЯГАЛИЯТ РОБ ВЯРВАШЕ в своя еретически бог и ненавиждаше княза, защото князът нямаше свой бог и постоянно го търсеше. Сибин беше си въобразил, че Тихик го обича, и не схващаше, че възхищението на слугата от неговата сила и хубост се отнася повече към външната красота на човека, но не и към същността му. Той се шегуваше с него и господарската слепота не му позволяваше да види, че Тихик приема шегите като подценяване на неговата личност и не ги търпи. Уважението към княза отдавна бе изчезнало, тъй като не беше възможно да се уважава никой от слугите на дявола — съществуваше само страхът, злорадството и презрението, подхранвани от увереността за неизбежното възмездие, когато броят на праведниците достигне числото на падналите ангели. Тогава Сатаната ще се разгневи и ще отвори война на праведните, които ще нападат силен вик към бога. Бог ще заповяда на архангела си да засвири с тръба и нейният глас ще се чуе от небето до пъкъла. Слънцето ще се помрачи, месечината няма да свети, светлина, звездите ще изпадат, четирите ветрове ще разтърсят земята, морето и планините. Син человечески ще проводи своите ангели да съберат неговите избраници от всички краища на света, а лошите бесове да доведат при него всички народи и ще им каже: „Елате вие, които казвахте: да ядем, да пием и ще получим съответната награда на тоя свят“. И като бъдат разтворени книгите на живота, ще се открие в тях всяко неблагочестие. Праведниците ще бъдат похвалени и ще наследят царството, приготвено за тях от сътворението на света, слугите на дявола ще бъдат хвърлени във вечния огън. На света ще остане едно стадо и един пастир. Син божи ще седне отдясно на отца, ще причисли праведниците към хора на ангелите, ще ги облече в неразрушими одежди, ще им наложи неувяхващи венци и не ще има нито глад, нито жажда во веки веков. . .

Князът дори не подозираше до каква степен Тихик вярваше в неизбежността на тоя божи съд, обещан от Тайната книга. Всичко на тоя свят за Тихик беше ясно, защото беше роб, не взел от живота нищо, и това, което за княза бе отегчение, за Тихик бе мечта. Той бе познал света чрез господарите, но не и чрез себе си, и би слугувал в княжеския дом до обещаното божие възмездие, примирен с мълчата, че князът не ще приеме богомилското учение, към което упорито бе го тласкал, ако преследването на Борил и бягството на болярската дъщеря не го заставиха да офейка в общинарията. .

(Следва)

Борба
Стр. 4, бр. [illegible], 5 X. 1967 г.
Индекс 21301